

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21C/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118211085
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3118211085.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v spore žalobcu L.. A. M., narodeného 2. XX. XXXX, bytom v D. W., A. N. XXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 25, IČO: 34 054 081, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu náhradu škody vo výške 300.000,00 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 29.6.2018 do zaplatenia. Uviedol, že si uplatnil žalobou, podanou na Okresnom súde Trenčín 15.6.2012, nárok na zaplatenie peňažnej sumy 300.000,00 eur s príslušenstvom titulom vrátenia pôžičky voči žalovaným fyzickým osobám O.i C. a F. O. (žalovaní 1/, 2/), a tiež nárok na určenie neúčinnosti právneho úkonu (kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností) voči právnickej osobe U., s.r.o. (žalovaný 3/). Súčasťou takto podanej žaloby bol aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia (podľa vtedy platného O. s. p.), týkajúci sa nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, vo vzťahu ku ktorej bol uplatnený nárok na určenie neúčinnosti právneho úkonu, vo vlastníctve žalovaného 3/ ako aj ďalších nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/. Okresný súd Trenčín konal vo veci pod sp. zn. 12C 149/2012, dňa 19.6.2012 nariadil žiadané predbežné opatrenie, rozhodnutie potvrdil aj súd druhej inštancie, Krajský súd v Trenčíne, rozhodnutím č. k. 17Co/288/2012-82 zo dňa 11.10.2012. Následne, na základe ďalšieho návrhu žalobcu, bolo vydané uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/149/2012-169 dňa 28.4.2014 o nariadení predbežného opatrenia, na základe ktorého bolo uložené spoločnosti O.o., aby nenakladala s konkrétne popísanými nehnuteľnosťami, žalovaným 1/ a 2/ bolo uložené, aby nenakladali so svojimi obchodnými podielmi v spoločnosti O... Uvedené uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/414/2014-199 zo dňa 18.6.2014. Za takéhoto stavu konania Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. 12C 149/2012, kedy bola vymožitelnosť uplatneného peňažného nároku žalobcu prvým a druhým predbežným opatrením riadne zabezpečená, bolo uznesením Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. 40R/3/2014 zo dňa 4.6.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 109/2014 zo dňa 10.6.2014, právoplatným dňa 11.6.2014, začaté reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi s obchodným menom F. O. F. car. Reštrukturalizácia bola povolená uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.7.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 135/2014 zo dňa 16.7.2014, právoplatným dňa 17.7.2014 a skončená uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 9.12.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 239/2014 zo dňa 15.12.2014, právoplatným dňa 16.12.2014, ktorým bol súčasne potvrdený reštrukturalizačný plán tohto dlžníka. Ďalším uznesením Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. 38R/2/2014 zo dňa 9.6.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 112/2014 zo dňa 13.6.2014, právoplatným dňa 14.6.2014, bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi s obchodným

menom O. C. MH Y.. Reštrukturalizácia bola povolená uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.6.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 128/2014 zo dňa 7.7.2014, právoplatným dňa 8.7.2014 a skončená uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 9.12.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 240/2014 zo dňa 16.12.2014, právoplatným dňa 17.12.2014, ktorým bol súčasne potvrdený reštrukturalizačný plán tohto dlžníka. Uznesením Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. 38R/5/2014 zo dňa 26.9.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 188/2014 zo dňa 2.10.2014, právoplatným dňa 3.10.2014 bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi, ktorým bol žalovaný 3/, ktoré však bolo krátko nato skončené uznesením Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. 38R/2/2014 zo dňa 3.11.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 214/2014 zo dňa 7.11.2014, právoplatným dňa 25.11.2014. Dňa 14.1.2015 bol zo strany žalovaných 1/, 2/ a 3/ na Okresný súd Trenčín vo veci sp. zn. 12C 149/2012 podaný podnet na zastavenie konania ex offo, návrh na zamietnutie žaloby a zrušenie nariadených predbežných opatrení, ktorý bol zdôvodnený tým, že žalobca si pohľadávku, ktorú si uplatňuje v tomto súdnom konaní neprihlásil do reštrukturalizačných konaní, ktoré boli vedené proti dlžníkovi s obchodným menom F. proti dlžníkovi s obchodným menom O. C. MH Y., s poukazom na ustanovenie § 155 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z. z. ("ZoKR"), podľa ktorého zverejnením uznesení o potvrdení schválených reštrukturalizačných plánov uvedených podnikateľských subjektov v Obchodnom vestníku, zaniklo právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa ZoKR neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkom, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníkov. Dňa 15.5.2015 bol podaný opätovný návrh na zamietnutie žaloby a zrušenie nariadených predbežných opatrení, ktorým žalovaní 1/, 2/ a 3/ vyzvali súd na urgentné skončenie konania a vykonanie všetkých procesných úkonov smerujúcich k jeho skončeniu. Okresný súd Trenčín potom uznesením č. k. 12C/149/2012-315 zo dňa 4.6.2015 rozhodol tak, že podnety spoločnosti O.. na zrušenie predbežných opatrení zamietol, návrhy žalovaných 1/, 2/ a 3/ na zrušenie predbežných opatrení zamietol, pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaných, a to spoločnosti MH Y., s.r.o. a pripustil zmenu žalobného petitu tak, že predmetom konania v je určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 31.5.2012 medzi spoločnosťou MH Y., s.r.o. ako predávajúcim a žalovaným 3/ ako kupujúcim, ktorou boli prevedené do výlučného vlastníctva žalovaného 3/ nehnuteľnosti zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie S. G. a č. XXXX pre katastrálne územie W. nad S.. Proti prvoinštančnému uzneseniu podali žalovaní 1/, 2/ a 3/ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/746/2015-347 zo dňa 28.12.2015, tak, že prvoinštančné uznesenie v časti týkajúcej sa konania voči žalovaným 1/ a 2/ zrušil, v časti týkajúcej sa konania voči žalovanému 3/ zmenil tak, že prvé a druhé predbežné opatrenie zrušil a odvolanie žalovaného 3/ do ďalších výrokov odmietol. Krajský súd v Trenčíne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že hlavnou otázkou, ktorej zodpovedanie je rozhodujúce pre vyriešenie odvolacích námietok žalovaných voči prvoinštančnému uzneseniu je to, či pohľadávka, ktorá je predmetom daného súdneho konania mohla byť uplatňovaná v reštrukturalizačnom konaní, teda či je pohľadávkou, ktorá sa v reštrukturalizácii prihlasuje prihláškou a či sa preto na ňu vzťahujú dôsledky uvedené v § 155 ods. 2 ZoKR. Ďalej odvolací súd uviedol, že okresný súd dospel k negatívnej odpovedi na túto otázku, teda že na pohľadávku, ktorá je predmetom súdneho konania, sa nevzťahujú dôsledky uvedené v § 155 ods. 2 ZoKR z dôvodu, že účastníkom reštrukturalizačných konaní a dlžníkmi neboli žalovaní 1/ a 2/ ako fyzické osoby - nepodnikatelia, a preto súdom potvrdený reštrukturalizačný plán nie je účinný voči nim ani voči žalobcovi a zároveň nezaniká vymáhateľnosť pohľadávky žalobcu proti žalovaným 1/ a 2/ ako nepodnikateľom. Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu uplatňovaná v danom konaní voči žalovaným 1/ a 2/ na zaplatenie 300.000,00 eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o pôžičke je pohľadávkou, ktorá sa prihlasuje prihláškou v reštrukturalizácii, pričom právnym dôsledkom neuplatnenia pohľadávky je v zmysle § 155 ods. 2 ZoKR zánik nároku, kedy veriteľovi nezaniká právo ale len nárok, teda možnosť vymáhať pohľadávku voči dlžníkovi na súde alebo inom orgáne a k zániku nároku dochádza momentom zverejnenia uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku. K zastaveniu konania za podmienok vyplývajúcich z § 156 ZoKR dochádza ex lege, a preto sa o zastavení konania nevydáva rozhodnutie, konanie sa zastavuje bez ohľadu na to, či pohľadávka bola alebo nebola v reštrukturalizácii prihlásená. 16.12.2014 bolo v Obchodnom vestníku zverejnené uznesenie Okresného súdu Trenčín vo veci 38R 2/2014 o skončení reštrukturalizácie žalovaného 1/ a 15.12.2014 uznesenie Okresného súdu Trenčín vo veci 40R 3/2014 o skončení reštrukturalizácie žalovaného 2/. Prvoinštančné uznesenie bolo vydané po skončení reštrukturalizačného konania žalovaných 1/ a 2/, teda v ex lege zastavenom konaní, je uznesením vydaným v neexistujúcom konaní proti žalovaným 1/ a 2/ a preto ho bolo potrebné zrušiť.

2. Z uvedeného chronologického postupu a rozhodnutí Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. 12C 149/2012 je zrejmé, že po začatí konania došlo k tomu, že skôr ako súd vo veci o tejto žalobe rozhodol, boli zo strany žalovaných 1/ a 2/ ako dlžníkov žalobcu podané reštrukturalizačné návrhy,

na podklade ktorých boli vykonané reštrukturalizačné konania a na základe ich výsledkov napokon došlo zo zákona (ex lege) k zastaveniu konania v časti uplatneného nároku na peňažné plnenie titulom vrátenia pôžičky. Podľa žalobcu k takémuto stavu, ktorý mal za následok definitívnu stratu možnosti žalobcu úspešne uplatniť nárok na peňažné plnenie, nemuselo dôjsť, pokiaľ by Okresný súd Trenčín bol v konaní o uvedenej žalobe riadne a plynule postupoval a v primeranom čase o nároku uplatnenom žalobou rozhodol a rovnako, pokiaľ by Okresný súd Trenčín v konaniach o reštrukturalizačných návrhoch žalovaných 1/ a 2/ považoval za riadne prihlásenú pohľadávku žalobcu žalobu na súde v civilnom spore, navyše, keď civilný spor a reštrukturalizačné konania viedol rovnaký súd. V takom prípade by nebolo došlo ku zmareniu nároku žalobcu tak, ako sa to v danej veci stalo tým, že dlžníci žalobcu podali zjavne účelové reštrukturalizačné návrhy, na základe ktorých dosiahli zastavenie konania o danej žalobe, pričom podľa žalobcu tak urobili výlučne z dôvodu, aby neboli na plnenie voči žalobcovi rozhodnutím súdu zaviazaní. Podľa žalobcu teda Okresný súd Trenčín nesprávnym úradným postupom pri vedení súdneho konania vo veci sp. zn. 12C 149/2012 ako aj v reštrukturalizačných konaniach vedených pod sp. zn. 38R 2/2014 a 40R 3/2014 spôsobil to, že žalobca v konečnom dôsledku nedosiahol uspokojenie svojho riadne uplatneného nároku na peňažné plnenie, čím mu vznikla škoda. Nesprávny úradný postup Okresného súdu Trenčín v konaní vo veci 12C 149/2012 spočíva predovšetkým v tom, že hoci žaloba v danej veci bola podaná ešte 15.6.2012 a k zastaveniu konania zo zákona došlo až dňom 15.12.2014 (vo vzťahu k žalovanému 2/) a dňom 16.12.2014 (vo vzťahu k žalovanému 1/), tak vo veci sa ani raz neuskutočnilo pojednávanie, hoci žalobca už k podanej žalobe pripojil všetky rozhodujúce listinné dôkazy jednoznačne preukazujúce poskytnutie pôžičky žalovaným 1/ a 2/, ktoré vytvárali dostatočný dôkazný základ na rozhodnutie vo veci aj na prvom pojednávaní. Samotné reštrukturalizačné konania žalovaných 1/ a 2/ boli začaté až po dvoch rokoch od začatia súdneho konania vo veci 12C 149/2012, keď reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi F. O. F.r. bolo začaté uznesením Okresného súdu Trenčín 40R/3/2014 zo dňa 4.6.2014, publikovaným v Obchodnom vestníku 109/2014 10.6.2014, právoplatným dňa 11.6.2014 a reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi MV., bolo začaté uznesením Okresného súdu Trenčín 38R/2/2014 zo dňa 9.6.2014 publikovaným v Obchodnom vestníku 112/2014 13.6.2014, právoplatným dňa 14.6.2014. V období od podania žaloby do začatia reštrukturalizačných konaní voči žalovaným 1/ a 2/ tak uplynula doba dvoch rokov, pričom v rámci tejto doby Okresný súd Trenčín nariadil prvé pojednávanie na deň 15.5.2013 (až 11 mesiacov po začatí konania), kde toto bolo na žiadosť právneho zástupcu žalobcu v danej veci odročené na deň 12.6.2013, avšak toto sa napokon neuskutočnilo z dôvodov, ktoré žalobca nezavinil. Ďalšie pojednávanie bolo potom nariadené až na deň 12.2.2014 (až po ďalších 8 mesiacoch), pričom toto bolo na žiadosť právneho zástupcu žalobcu v danej veci odročené na deň 2.4.2014, avšak toto sa tiež bez zavinenia žalobcu neuskutočnilo a ďalšie pojednávanie bolo potom nariadené na deň 28.5.2014, ktoré sa však rovnako bez zavinenia žalobcu neuskutočnilo a dôvodom jeho neuskutočnenia bola účelovo podaná námietka zaujatosti sudcu zo strany žalovaných 1/ až 3/, ktorí už v tom čase z hľadiska časovej postupnosti veci museli pripravovať účelové reštrukturalizačné návrhy, ktorými napokon došlo k úplnému zmareniu uplatneného nároku žalobcu. Takýto postup Okresného súdu Trenčín vo veci č. 12C 149/2012 je potrebné podľa žalobcu považovať za nesprávny úradný postup súdu, ktorým sa vytvoril žalovanej strane veľký časový priestor na účelové konanie, v dôsledku ktorého došlo k znemožneniu uplatnenia nároku žalobcu v riadne začatom súdnom konaní. Žalobca ako bežný občan, nepredpokladajúci možnosť takého konania, aké podaním účelových reštrukturalizačných návrhov v priebehu súdneho konania o vrátenie poskytnutej pôžičky žalovaným 1/ a 2/ uskutočnili, sa nemal ako dozvedieť o podaní takýchto reštrukturalizačných návrhov zo strany žalovaných 1/ a 2/, keďže nesledoval denne Obchodný vestník a spoliehal sa na poskytnutie riadnej súdnej ochrany v začatom súdnom konaní, kde konajúci súd tiež žalobcu o podaní takýchto reštrukturalizačných návrhov neupovedomil, hoci z príslušných registrov súdnych konaní muselo byť Okresnému súdu Trenčín, konajúcemu vo veci reštrukturalizačných návrhov žalovaných 1/ a 2/ zrejme, že títo sú v procesnom postavení žalovaných účastníkmi konania toho istého súdu vo veci č. 12C 149/2012. Žalobca začatie takýchto reštrukturalizačných konaní zistil až v čase, kedy už uplynula lehota na prihlásenie pohľadávky. Žalobca je však presvedčený, že ak na tom istom súde, ktorý viedol reštrukturalizačné konania už pred ich začatím riadne podanou žalobou uplatnil peňažnú pohľadávku voči tým istým osobám, voči ktorým boli následne reštrukturalizačné konania začaté, tak takáto pohľadávka sa mala považovať za riadne prihlásenú pohľadávku v reštrukturalizačných konaniach vedených na tom istom súde voči žalovaným 1/ a 2/. Bez ohľadu na túto skutočnosť by však podľa žalobcu uspokojenie jeho peňažnej pohľadávky v reštrukturalizačných konaniach voči žalovaným 1/ a 2/ bolo sporné a zrejme aj celkom nereálne, keďže z celkového postupu žalovaných 1/ a 2/ je podľa žalobcu zrejme, že títo sledovali podaním reštrukturalizačných návrhov práve a výlučne to, aby sa zbavili povinnosti na peňažné plnenie voči žalobcovi. Pokiaľ by bol Okresný súd Trenčín v konaní

vo veci 12C 149/2012 postupoval plynule a vo veci by rozhodol v primeranom čase, nebolo by došlo k zmareniu uspokojenia peňažnej pohľadávky žalobcu takým spôsobom, ako to, využívajúc nečinnosť súdu, v danom konaní dosiahli žalovaní 1/ a 2/. To znamená, že postup súdu v danej veci naplnil predpoklady nesprávneho úradného postupu a zároveň je zrejme aj príčinná súvislosť medzi takýmto nesprávnym úradným postupom súdu v danej veci a nevykonalnosťou pohľadávky žalobcu riadne uplatnenej podanou žalobou v danej veci. Keďže nápravu tohto stavu sa žalobcovi nepodarilo dosiahnuť žiadnym iným spôsobom, tak z riadne uplatneného nároku na peňažné plnenie s príslušenstvom nebolo žalobcovi uhradené vôbec nič a vznikla mu tak škoda vo výške celého tohto nároku, teda najmenej vo výške istiny nároku uplatneného žalobou v sume 300.000,00 eur.

3. Podľa žalobcu § 9 zák.č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá predpokladá súčasne splnenie troch podmienok, a to 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná vtedy, ak vznikla škoda následkom nesprávneho úradného postupu, teda ak sú nesprávny úradný postup a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku a teda je zrejme, že nebyť takého postupu, ku škode by nedošlo, pretože súdom priznaná pohľadávka by bola z majetku dlžníka uspokojená. Z hľadiska príčinnej súvislosti je preto v predmetnej veci významné to, či prieťahy v súdnom konaní a tiež nesprávny postup v súdnom konaní o reštrukturalizačných návrhoch žalovaných 1/ a 2/, boli podstatnou a rozhodujúcou príčinou toho, že žalobcovi nebolo žalobou uplatnené plnenie uhradené. Podľa rozhodovacej činnosti súdov štát zodpovedá za škodu spôsobenú poškodenému tým, že súd nekonal o žalobe, ktorou poškodený uplatnil pohľadávku voči svojmu dlžníkovi vtedy, ak poškodený preukáže, že pohľadávku voči dlžníkovi skutočne mal a že neodôvodnené prieťahy v súdnom konaní boli podstatnou a rozhodujúcou príčinou toho, že sa pohľadávka stala nevykonalnou. V danej veci Okresného súdu Trenčín 12C 149/2012 je podľa žalobcu nesporné, že súd nekonal vo veci plynulo a bez prieťahov a že po dlhé časové obdobia trvania súdneho konania bol nečinný a rovnako je zrejme, že ten istý súd v reštrukturalizačných konaniach žalovaných 1/ a 2/ neprihliadol na existenciu súdneho konania o riadne uplatnenej pohľadávke žalobcu proti žalovaným 1/ a 2/. Zároveň je zrejme, že voči žalovaným 1/ a 2/ v danej veci boli začaté reštrukturalizačné konania až 2 roky po začatí súdneho konania, pričom práve tieto reštrukturalizačné konania napokon viedli k zastaveniu súdneho konania o zaplatenie dlžnej sumy zo zákona (ex lege) a tým k nevykonalnosti žalobou uplatneného žalobcovho nároku na splnenie dlhu zo zmluvy o pôžičke. Napokon je zrejme, že nariadenými predbežnými opatreniami v kontexte so súčasne uplatneným nárokom žalobcu na určenie neúčinnosti právneho úkonu voči žalovanému 3/ bola v celom rozsahu zabezpečená vykonalnosť uplatneného peňažného nároku žalobcu v prípade jeho úspechu v konaní. Zo súhrnu týchto skutočností je potom podľa žalobcu dostatočne zrejme, že všetky zákonné predpoklady na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom (nečinnosťou) Okresného súdu Trenčín v konaní vo veci 12C 149/2012 ako aj v reštrukturalizačných konaniach vo veci 38R 2/2014 a vo veci 40R 3/2014 sú splnené.

4. Žalobca v súlade s ustanovením 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom znení podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, a to listom zo dňa 12.12.2017, ktorý mu bol doručený 27. 12. 2017. Na túto žiadosť odpovedalo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, a to listom č. 35055/2018/141 zo dňa 21.6.2018, tak, že žiadosť žalobcu posúdilo ako nedôvodnú. Toto oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 29.6.2018. Keďže žalobca sa s týmto oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody a v ňom obsiahnutou argumentáciou nestotožňuje, uplatňuje predmetný nárok na náhradu škody touto žalobou.

5. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jeho uplatnenie. Zodpovednosť štátu za škodu, upravená v zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu podľa citovaného zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú: nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup, existencia škody, príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom orgánu štátu. Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno v tomto smere leží na poškodenom.

6. K existencii nesprávneho úradného postupu žalovaný uviedol, že podľa ustanovenia § 9 ods. 1 druhá veta zákona č. 514/2003 Z. z., za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu

verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu, spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Zákon síce bližšiu definíciu pojmu nesprávneho úradného postupu neobsahuje, avšak vychádzajúc z ustálenej judikatúry môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie, alebo cieľov tejto činnosti. K žalobcom namietanému nesprávne úradnému postupu vo forme nečinnosti a prietahov Okresného súdu Trenčín v konaní sp. zn. 12C 149/2012 žalovaný uviedol, že v súvislosti s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa mal žalobca obrátiť sťažnosťou na Ústavný súd SR (a prípadne si uplatňovať aj primerané zadostučinenie), nakoľko otázku či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie strán a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Nie je možné, aby všeobecný súd v rámci konania o náhrade škody konštatoval porušenie ústavného práva strany sporu na bezprietahové konanie. Z dôvodovej správy k zákonu č. 412/2012 Z. z. vyplýva, že súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Žalobca počas konania mal k dispozícii aj ďalšie účinné prostriedky, ktorými sa mohol domáhať nápravy nežiadúceho stavu a odstránenia údajných prietahov v konaní sp. zn. 12C 149/2012. Žalobca mohol podať sťažnosť na postup súdu v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čo však neurobil.

7. Vzhľadom na tvrdenia žalobcu o existencii údajných zbytočných prietahov v konaní sp. zn. 12C 149/2012 žalovaný konštatoval, že tieto nekorešponujú s chronológiou jednotlivých úkonov tak súdu ako aj strán sporu v konaní sp. zn. 12C 149/2012. Naopak z priebehu dotknutého konania je zrejmé, že:

- návrh na začatie konania o vrátenie pôžičky a určenie neúčinnosti právneho úkonu bol zo strany navrhovateľa (žalobcu) podaný dňa 15.6.2012,
- súčasťou návrhu na začatie konania bol i návrh na nariadenie predbežného opatrenia, o ktorom Okresný súd Trenčín rozhodol uznesením, č. k. 12C 149/2012-54 zo dňa 19.6.2012,
- proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia bolo podané odvolanie zo strany odporcov 1/ až 3/, a to dňa 4.7.2012, pričom dňa 4.9.2012 bolo súdu doručené doplnenie odvolania a spis bol dňa 12.9.2012 predložený Krajskému súdu v Trenčíne,
- odvolací súd (Krajský súd v Trenčíne) rozhodol uznesením, č. k. 17Co/288/2012-82 zo dňa 11.10.2012 a následne dňa 12.10.2012 vrátil spis Okresnému súdu Trenčín,
- zákonná sudkyňa určila termín pojednávania na 15.5.2013, avšak dňa 22.4.2013 právny zástupca navrhovateľa (žalobcu) požiadal o odročenie vytyčeného termínu pojednávania, a to z dôvodu kolízie s iným pojednávaním,
- zákonná sudkyňa vyhovelá predmetnej žiadosti a odročila pojednávanie na dňa 12.6.2013,
- ďalej kontrolou spisu bolo zistené, že navrhovateľovi (žalobcovi) nebol vyrubený súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo veci samej (navrhovateľ/žalobca zaplatil iba súdny poplatok za podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia), preto súd výzvou zo dňa 15.5.2013 vyzval navrhovateľa (žalobcu) na zaplatenie súdneho poplatku v sume 16 696,00 eur,
- dňa 11.6.2013 telefonicky požiadal právny zástupca navrhovateľa (žalobcu) o zrušenie vytyčeného termínu pojednávania na 12.6.2013, a to z dôvodu, že navrhovateľ (žalobca) nemá finančné prostriedky na zaplatenie súdneho poplatku,
- z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku bolo konanie uznesením Okresného súdu Trenčín, č. k. 12C 149/2012-144 zo dňa 19.7.2013 zastavené,

- následne bolo predmetné uznesenie o zastavení konania zrušené uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 5.9.2013 (právoplatnosť nadobudlo dňa 28.1.2014), nakoľko navrhovateľ (žalobca) zaplatil v lehote na podanie odvolania vyrubený súdny poplatok,
- nový termín pojednávania bol vytýčený na dňa 12.2.2014, avšak právny zástupca navrhovateľa (žalobcu) opätovne požiadal (žiadosťou zo dňa 16.1.2014) o zmenu termínu pojednávania, pričom jeho žiadosti bolo vyhovené a termín pojednávania bol stanovený na 2.4.2014,
- dňa 31.3.2014 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť nového právneho zástupcu odporcov 1/ až 3/ o odročenie pojednávania z dôvodu prevzatia právneho zastúpenia a krátkosti času na prípravu, kedy žiadosti bolo vyhovené a nový termín bol stanovený na dňa 28.5.2014,
- dňa 15.4.2014 navrhovateľ (žalobca) podal ďalší návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín, č. k. 12C 149/2012-169 zo dňa 28.4.2014,
- predmetné uznesenie napadli odporcovia 1/ až 3/ a zároveň vzniesli námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi JUDr. M. G., preto bol vytýčený termín pojednávania (28.5.2014) zrušený a vec predložená Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie (spis bol predložený dňa 23.5.2014),
- Krajský súd v Trenčíne uznesením, č. k. 5Co 414/2014-199 zo dňa 18.6.2014 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení predbežného opatrenia a zároveň opravil výrok II. napadnutého uznesenia. Krajský súd v Trenčíne uznesením, č. k. 5NcC 20/2014-204 zo dňa 18.06.2014 rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania v predmetnej veci, pričom spis bol Okresnému súdu Trenčín vrátený dňa 23.6.2014,
- dňa 24.9.2014 podal navrhovateľ (žalobca) návrh na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania na strane odporcov a na zmenu návrhu na začatie konania v bode II. petitu návrhu,
- následne dňa 16.10.2014 predložil právny zástupca navrhovateľa (žalobcu) návrh na doplnenie dokazovania pripojením spisov z reštrukturalizačných konaní odporcov 1/ až 3/, evidovanými pod sp. zn. 38R/2/2014, 38R/5/2014 a 40R/3/2014,
- odporcovia 1/ až 3/ podaním, doručeným Okresnému súdu Trenčín dňa 14.1.2015 žiadali o zastavenie konania ex offo a zrušenie nariadených predbežných opatrení,
- Okresný súd Trenčín uznesením, č. k. 12C 149/2012-315 zo dňa 4.6.2015 podnety/návrhy odporcov 1/ až 3/ na zrušenie nariadených predbežných opatrení zamietol, pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane odporcov a pripustil zmenu petitu v súlade s návrhom navrhovateľa (žalobcu), predmetné uznesenie napadli odporcovia 1/ až 3/ odvolaním,
- Krajský súd v Trenčíne uznesením, č. k. 6Co/746/2015-347 zo dňa 28.12.2015 uznesenie Okresného súdu Trenčín v časti týkajúcej sa konania voči odporcom 1/ a 2/ zrušil, súčasne v časti týkajúcej sa konania voči odporcovi 3/ zmenil tak, že nariadené opatrenie zrušil. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 19.2.2016,
- následne Okresný súd Trenčín vytýčil termín pojednávania na dňa 11.4.2016, avšak dňa 8.4.2016 bolo súdu doručené späťvzatie návrhu na začatie konanie zo strany navrhovateľa (žalobcu), kedy nazáklade uznesenia, č. k. 12C 149/2012-370 zo dňa 11.4.2016 bolo konanie zastavené (predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.5.2016).

8. Z vyššie uvedenej chronológie úkonov v rámci konania sp. zn. 12C 149/2012 tak jednoznačne vyplýva, že dĺžka konania bola do značnej miery determinovaná správaním/úkonmi samotného žalobcu. Podstatné boli opakované žiadosti žalobcu resp. jeho právneho zástupcu na odročenie termínu pojednávania, prvotné nezaplatenie súdneho poplatku (tento bol zaplatený až po zastavení konania v rámci plynutia lehoty na podanie odvolania) ako aj dispozitívne úkony žalobcu v podobe viacerých procesných návrhov. Okresný súd Trenčín sa nedopustil v konaní sp. zn. 12C 149/2012 nečinnosti resp. zbytočných prietahov, ktoré by bolo možné definovať ako nesprávny úradný postup v intenciách § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pričom nie každá nečinnosť či každý prietah v konaní majú nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

9. Vo vzťahu k namietanému nesprávne úradnému postupu Okresného súdu Trenčín v konaniach sp. zn. 38R/2/2014 a 40R/3/2014 žalovaný uviedol, že tento jednak nebol predbežne prerokovaný, keďže v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 12.12.2017 žalobca namietal výlučne nesprávny úradný postup Okresného súdu Trenčín v konaní sp. zn. 12C 149/2012, ako aj to, že uplatnenie pohľadávky žalobcom v konaní sp. zn. 12C 149/2012 v žiadnom prípade nemožno považovať za účinné prihlásenie pohľadávky v rámci reštrukturalizačných konaní sp. zn. 38R/2/2014 a 40R/3/2014. Naopak bolo vecou žalobcu včasne prihlásiť svoju pohľadávku v predmetných reštrukturalizačných konaniach a neprenášať túto povinnosť zavádzajúcimi tvrdeniami na Okresný súd Trenčín. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o údajnom nesprávnom postupe Okresného súdu Trenčín, keď tento neupovedomil žalobcu o prebiehajúcich reštrukturalizačných konaniach, žalovaný zdôraznil,

že takáto povinnosť konajúcemu súdu zo žiadneho právneho predpisu nevyplývala, t. j. konajúci súd mal povinnosť doručovať účastníkom konania len písomné podania vo veci a nie písomnosti týkajúce sa reštrukturalizačných konaní odporcov 1/ až 3/. Žalobcom identifikovanú činnosť Okresného súdu Trenčín v konaní sp. zn. 12C 149/2012 ako ani v konaniach sp. zn. 38R/2/2014 a 40R/3/2014 nemožno teda subsumovať pod nesprávny úradný postup, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno, kedy nepreukázal existenciu spôsobilého titulu v súvislosti s uplatneným právom na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu.

10. K existencii škody žalovaný uviedol, že pod škodou (skutočnou škodou) sa chápe majetková ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného v dôsledku škodovej udalosti, t. j. ide o rozdiel v hodnote majetku poškodeného pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. V súvislosti s požadovanou náhradou majetkovej škody titulom pohľadávky vo výške 300 000,00 eur, ktorá bola predmetom konania sp. zn. 12C 149/2012, nie je možné predpokladať, že pri meritórnom rozhodovaní vo veci sp. zn. 12C 149/2012 by žalobcovi bola priznaná práve táto čiastka. Skutočnosť, že si ju uplatnil v konaní sp. zn. 12C 149/2012, nie je možné automaticky pokladať za dôvodný nárok a predpokladať úspech. Zároveň súd v konaní o náhradu škody ani nemôže prezumovať výsledok uvedeného konania, resp. nahrádzať prípadné meritórne rozhodnutie vo veci. Rovnako reálna hodnota pohľadávky, ktorá by vznikla žalobcovi, nezávisí len od samotnej sumy, ktorú by súd hypoteticky priznal v predmetnom konaní, ale aj od celého súboru okolností vplyvujúcich na možnosť uspokojiť následne vymáhanú pohľadávku od dlžníka resp. dlžníkov, v neposlednom rade od solventnosti dlžníkov a možnosti uspokojenia pohľadávky z ich majetku, a to obzvlášť v situácii, keď vo vzťahu k odporcom 1/ až 3/ boli ešte v priebehu konania sp. zn. 12C 149/2012 začaté reštrukturalizačné konania, preto nepopierateľnou skutočnosťou je ich platobná neschopnosť v rozhodujúcom období.

11. K existencii príčinnej súvislosti žalovaný uviedol, že podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a príčinnej súvislosti každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. (napr. uznesenie NS SR zo dňa 31.01.2012, sp. zn. 6 M Cdo 11/2010, uznesenie ÚS SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. III. ÚS 328/09). Z hľadiska príčinnej súvislosti v danom prípade je preto významné, či žalobcom namietaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Trenčín bol podstatnou, rozhodujúcou a hlavnou príčinou toho, že žalobcovi vznikla ním uplatnená škoda. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmu (akým následkom) a akou skutočnosťou (aká príčina) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je náhrada žalobcom v tejto veci požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu žalobcu ako poškodeným a konkrétnym žalobcom identifikovaným nesprávnym úradným postupom sa zisťuje príčinná súvislosť. Zodpovednosť štátu nie je možné robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, tak ako to robí žalobca, ktorý bezdôvodne a v rozpore s objektívnym právom delegoval zodpovednosť za škodu na žalovaného, a to najmä v situácii, keď sám žalobca v žalobe súčasne konštatuje, že "je potrebné podľa žalobcu považovať za nesprávny úradný postup súdu, ktorým sa vytvoril žalovanej strane veľký časový priestor na účelové konanie, v dôsledku ktorého došlo k znemožneniu uplatnenia nároku žalobcu v riadne začatom súdnom konaní" ako aj to, že "z celkového postupu žalovaných 1/ a 2/ je podľa žalobcu zrejmé, že títo sledovali podaním reštrukturalizačných návrhov práve a výlučne to, aby sa zbavili povinnosti na peňažné plnenie voči žalobcovi bez jeho poskytnutia v akejkoľvek výške alebo jeho poskytnutím len v nepatrnom rozsahu". Je zrejmé, že prvoradou príčinou neuspokojenia žalobcom uplatnenej pohľadávky vo výške 300 000,00eur bolo účelové konanie zo strany odporcov 1/ a 2/ ako aj neodôvodnená pasivita samotného žalobcu, ktorý si neprihlásil pohľadávku v rámci reštrukturalizačných konaní sp. zn. 38R/2/2014, 38R/5/2014 a 40R/3/2014, čím de facto i de iure zapríčinil jej nevyvímateľnosť voči odporcom 1/ a 2/. Na túto skutočnosť poukázal v konečnom dôsledku aj Krajský súd v Trenčíne v uznesení, č. k. 6Co/746/2015-347 zo dňa 28.12.2015, keď v rámci odôvodnenia okrem iného konštatoval, že "veriteľ môže uplatňovať svoje práva v reštrukturalizácii, len ak prihlási svoju pohľadávku formou prihlášky riadne a včas. V reštrukturalizačnom konaní, podobne ako v konkurznom konaní sa osobitným spôsobom zisťuje oprávnenosť pohľadávok, a preto nie je dôvod na ich súdne alebo rozhodcovské vymáhanie. Právnym dôsledkom neuplatnenia pohľadávky je zánik nároku. Veriteľovi nezaniká právo, ale len nárok, teda možnosť vymáhať pohľadávku voči dlžníkovi na súde alebo inom orgáne. K zániku nároku dochádza momentom zverejnenia uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku".

12. Žalovaný napokon namietol premlčanie uplatneného nároku. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Zo skutkových okolností konania sp. zn. 12C/149/2012 vyplýva, že navrhovateľ (žalobca) prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal dňa 16.10.2014 konajúcemu súdu návrh na doplnenie dokazovania pripojením reštrukturalizačných spisov, pričom výslovne konštatuje, že "týmto navrhujem, aby súd doplnil dokazovanie pripojením spisov z reštrukturalizačných konaní, ktoré by podľa údajov zistených v Obchodnom vestníku SR mali byť vedené na Okresnom súde Trenčín, a to vo vzťahu k odporcovi 1) pod č. 38R/2/2014, vo vzťahu k odporcovi 2) pod č. 40R/3/2014 a vo vzťahu k odporcovi 3) pod č. 38R/5/2014". Vzhľadom na vyššie uvedené, najneskôr dňom 16.10.2014 mal žalobca vedomosť o škode na jeho majetku (vedel o reštrukturalizačných konaniach, do ktorých si pohľadávku neprihlásil), čím začala plynúť 3 ročná premlčacia doba pre uplatnenie nároku na náhradu škody ustanovená v § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá uplynula dňa 16.10.2017. Navyše, ak by sa pripustilo, že žalobca sa dozvedel o škode až okamihom zverejnenia uznesení súdu o skončení dotknutých reštrukturalizácií v Obchodnom vestníku (§ 156 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov), došlo by aj v tomto prípade k premlčaniu žalobcom uplatneného práva na náhradu škody podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko uznesenie Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 40R/3/2014 o skončení reštrukturalizácie odporcu 2/ bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 15.12.2014 a uznesenie Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 38R/2/2014 o skončení reštrukturalizácie odporcu 1/ bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 16.12.2014, preto 3 ročná premlčacia doba pre uplatnenie nároku na náhradu škody uplynula najneskôr dňa 16.12.2017. Žalobca si uplatnil svoj nárok žiadosťou o predbežné prerokovanie v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. na Ministerstve spravodlivosti SR až dňa 27.12.2017 t. j. po uplynutí premlčacej doby a z tohto dôvodu premlčacia doba nemohla spočívať podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. Keďže žaloba o náhradu škody v tejto veci bola na súde podaná v roku 2018, stalo sa tak bezpochyby po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby na uplatnenie práva.

13. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisov tunajšieho súdu sp. zn. 12C/149/2012, 38R/2/2014 a 40R/3/2014.

15. Skutkový stav veci, ako ho strany sporu popísali bol v súlade s obsahom týchto spisov a medzi stranami sporný nebol.

16. Zo spisu sp. zn. 12C/149/2012 súd zistil, že predmetom sporu žalobcu ID. proti žalovaným 1/ O.i, 2/ F.i a 3/ LI. bolo okrem iného uložiť žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 300 000,00 eur s príslušenstvom. Dôvodom malo byť poskytnutie pôžičky žalovaným 1/ a 2/ 200 000,00 eur 10. 3. 2010 a 100 000,00 eur 7. 5. 2010, ktorú mali žalovaní vrátiť spoločne a nerozdielne do 10. 9. 2010. Z obsahu žaloby tiež vyplynulo, že žalovaní 1/ a 2/ boli spoločníkmi a konateľmi spoločnosti O., ktorá vznikla 19. 2. 2010 a do ktorej ako tichý spoločník vstúpil žalobca 2. 7. 2010. Podľa žaloby došlo medzi spoločníkmi uvedenej spoločnosti k zásadným nezhodám, v dôsledku ktorých účasť žalobcu ako tichého spoločníka zanikla v dôsledku jeho výpovede 31. 7. 2012. Žalobca s obavou o budúci výkon rozhodnutia riešil situáciu návrhmi na predbežné opatrenia, ktorým súd vyhovel. V odvolaní voči jednému z nich, uzneseniu zo dňa 19. 6. 2012, žalovaní uviedli, že žalobca sa voči nim nikdy v minulosti nedomáhal vrátenia špecifikovanej pôžičky, nemali vedomosť o tom, že by od žalobcu prevzali titulom pôžičky finančné prostriedky titulom pôžičky tak a v takej výške ako žalobca tvrdil. V uvedenom konaní nebolo meritórne rozhodnuté, zo zákona bolo konanie zastavené v dôsledku reštrukturalizačných konaní, začatých v jeho priebehu ohľadne žalovaných. O tom, že takéto konania u žalovaných 1/ a 2/ prebiehajú, získal žalobca vedomosť z Obchodného vestníka, čo dokladuje jeho žiadosť zo dňa 16. 10. 2014, kde žiada súd o pripojenie spisov Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40R/3/2014 a 38R/2/2014.

17. Reštrukturalizácia dlžníka O. HF.r bola navrhnutá 30. 5. 2014, povolená uznesením zo dňa 30. 6. 2014, v ktorom je okrem iného uvedené, aby veritelia dlžníka prihlásili svoje pohľadávky do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie, pričom za deň jej povolenia sa považuje deň, nasledujúci po uverejnení tohto uznesenia v Obchodnom vestníku, čo sa stalo 8. 7. 2014. Pohľadávky, ktoré mali byť v reštrukturalizácii riešené, boli od viacerých veriteľov, ako Dôvera zdravotná poisťovňa a. s., Tatra banka a. s., SR Krajský súd v Bratislave, Solema s. r. o., Homola s. r. o. a viacerých fyzických osôb, celková suma prihlásených pohľadávok bola 122 580,36 eur. Uznesenie o tom, že sa reštrukturalizačný plán potvrdzuje a reštrukturalizačné konanie sa končí bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 16. 12. 2014, účinky doručenia nastali dňom 17. 12. 2014. (Spis Okresného súdu Trenčín 38R/2/2014).

Reštrukturalizácia dlžníka F. bola navrhnutá 20. 5. 2014, povolená uznesením zo dňa 10. 7. 2014, v ktorom je okrem iného uvedené, aby veritelia dlžníka prihlásili svoje pohľadávky do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie, pričom za deň jej povolenia sa považuje deň, nasledujúci po uverejnení tohto uznesenia v Obchodnom vestníku, čo sa stalo 16. 7. 2014. Pohľadávky, ktoré mali byť v reštrukturalizácii riešené, boli od viacerých veriteľov, ako Dôvera zdravotná poisťovňa a. s., Tatra banka a. s., Solema s. r. o., a viacerých fyzických osôb, celková suma prihlásených pohľadávok bola 145 343,59 eur. Uznesenie o tom, že sa reštrukturalizačný plán potvrdzuje a reštrukturalizačné konanie sa končí bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 15. 12. 2014, účinky doručenia nastali dňom 16. 12. 2014. (Spis Okresného súdu Trenčín 40R/3/2014).

18. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa súd prednostne zaoberal tým, či je alebo nie je nárok, uplatnený žalobou, premlčaný.

19. Podľa § 19 ods. 1 - 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

20. S námietkou premlčania žalovaný nesúhlasil, v priebehu konania uviedol, že premlčacia doba začala plynúť od 16. 2. 2016, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne v súvislosti s tým, že zanikla vymožitelnosť uplatnenej pohľadávky v civilnom sporovom konaní, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 320/2016.

21. Zverejnením uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi (§ 155 ods. 2 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii). V prípade dlžníkov žalobcu sa tak v priebehu ich reštrukturalizačných konaní stalo 16. 12. 2014 (Mikuška) resp. 17. 12. 2014 (C.).

22. V odôvodnení rozhodnutia Ústavného súdu SR III. ÚS 320/2016 je uvedené: "Na základe toho krajský súd sťažovateľovi vysvetlil, že ustanovenie § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov má účinky iba voči obchodnoprávnym záväzkom podnikateľa, a nie voči občianskoprávnym záväzkom fyzickej osoby, hoci de facto ide o jednu a tú istú fyzickú osobu. V závere krajský súd dodal, že fyzická osoba - nepodnikateľ ručí za záväzky zo svojej živnosti celým svojím majetkom, avšak podnikateľ neručí za záväzky fyzickej osoby - nepodnikateľa. V tomto smere ústavný súd konštatuje, že záver krajského súdu nemožno považovať za svojvoľný či neodôvodnený a ani za taký, ktorý by popieral účel a zmysel zákona. S určujúcimi námietkami sa krajský súd vysporiadal ústavne konformným spôsobom, keď zdôvodnil, aké dôvody ho viedli k zamietnutiu návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie." ... "Ako vyplýva z uvedeného, ústavnému súdu v zásade neprislúcha hodnotiť správnosť právneho záveru všeobecného súdu v konkrétnej právnej veci ani výklad zákona, ktorý v konkrétnej veci aplikoval."

23. V odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28. 12. 2015, č. k. 6Co/746/2015, v konaní Okresného súdu Trenčín sp. zn. 12C/149/2012 je uvedené: "Hlavnou otázkou, ktorej zodpovedanie je rozhodujúce pre vyriešenie odvolacích námietok odporcov voči napadnutému uzneseniu, je, či pohľadávka, ktorá je predmetom daného súdneho konania, mohla byť uplatňovaná v reštrukturalizačnom konaní, teda, či je pohľadávkou, ktorá sa v reštrukturalizácii prihlasuje prihláškou, a či sa preto na ňu vzťahujú dôsledky uvedené v § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. ... Odvolací súd sa pri riešení tejto otázky najskôr zamerl na zistenie, či zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii definuje, vymedzuje účastníka reštrukturalizačného konania a predmet toho konania v zmysle, ako tvrdí okresný súd (podnikateľ- nepodnikateľ). Dospel k záveru, že zákon o konkurze a reštrukturalizácii určuje druhovo účastníka konania, za ktorého považuje okrem iných dlžníka a veriteľa. Definíciu pojmov "veriteľ", "dlžník", "pohľadávka", ktorá je predmetom toho osobitného druhu civilného konania, neobsahuje a tieto pojmy pre svoje účely osobitne nevymedzuje v zmysle postavenia účastníka podľa osobitných predpisov (Obchodného zákonníka, živnostenského zákona, Občianskeho zákonníka apod.), v prípade pohľadávok nerozlišuje dôvod jej vzniku (z podnikateľskej alebo nepodnikateľskej činnosti). Termíny "veriteľ", "dlžník", "pohľadávka" sú termínmi súkromného práva a sú definované v Občianskom zákonníku v rámci záväzkového práva (§ 488 Občianskeho zákonníka). Dlžníkom je ten subjekt záväzkového vzťahu, ktorý je povinný splniť záväzok veriteľovi. Pre účely konkurzného konania je potrebné termín "veriteľ" ("pohľadávka")

interpretovať extenzívne. Bude to každý, kto má voči inej osobe, označovanej spravidla ako dlžník, právo vyžadovať určité plnenie. Pritom nemusí ísť len o peňažné plnenie, ale aj iné plnenie napr. vecné, ak ho možno vyjadriť v peňažnej hodnote (pozri Ďurica, M.: Konkurzné právo na Slovensku a v Európskej únii, 3. prepracované a doplnené vydanie. EUROKODEX, 2012, str. 67.) Vychádzajúc z tohto zistenia dospel odvolací súd k záveru, podľa ktorého rozlišovanie tzv. osobného majetku a osobných záväzkov pri fyzickej osobe, z ktorého vychádzal okresný súd vo svojom napadnutom uznesení, je v reštrukturalizačnom (konkurznom) konaní neodôvodnené a nesprávne. Fyzická osoba je subjektom práva, má spôsobilosť na práva a povinnosti. Pokiaľ ide o jej "osobný" alebo iný majetok, tento má vo vlastníctve, či už vo výlučnom, podielovom alebo bezpodielovom a to bez ohľadu na to, či tento majetok má alebo nemá evidovaný v účtovníctve. Rovnako pri záväzkoch je právne irelevantné, na základe akej právnej skutočnosti vznikli, pretože za tieto záväzky nesie majetkovú zodpovednosť, a to bez ohľadu na to, či ich má alebo nemá v účtovnej evidencii. Inak povedané, pre majetkovú zodpovednosť fyzickej osoby je právne irelevantné, či vznikli z jeho podnikateľskej alebo nepodnikateľskej činnosti a či v čase, keď si veriteľ vymáha plnenie, ešte dlžník je alebo už nie je podnikateľom. Uvedený záver vyplýva aj z účelu reštrukturalizačného konania, ktorým je ekonomické ozdravenie subjektu v záujme veriteľov t.j. potvrdiť možnosť dlžníkovi zbaviť sa všetkých "starých dlhov", ktoré vznikli do začatia reštrukturalizačného konania. Rovnakým záverom sa riadi aj doterajšia aplikačná súdna prax. Vzhľadom na vyššieuvedené právne hodnotenie odvolací súd na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že pohľadávka navrhovateľa uplatňovaná v tomto konaní voči odporcom 1/ a 2/ na zaplatenie 300.000,- Eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o pôžičke je pohľadávkou, ktorá sa prihlasuje prihláškou v reštrukturalizácii."

24. Podstatné pre určenie začiatku plynutia trojročnej premlčacej lehoty je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia určiť moment, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Žalobca tvrdil, že škoda mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín, keď v spore sp. zn. 12C/149/2012 došlo k prieťahom, v dôsledku ktorých bolo dlžníkom žalobcu umožnené iniciovať reštrukturalizačné konania a súdom nebol oboznámený s tým, že prebiehajú. Žalobca mal možnosť prihlásiť svoje pohľadávky do 8. 8. 2014 (C.) resp. do 15. 8. 2014 (O.). Tieto lehoty opomenul a svoje pohľadávky si do reštrukturalizačných konaní neprihlásil. Zaniklo mu tak právo vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, a to dňom zverejnenia uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku, 16. 12. 2014 (O.) resp. 17. 12. 2014 (C.). 16. 2. 2016 teda, ako žalobca tvrdil, vymožitelnosť jeho pohľadávok nezanikla. Na tom nemení nič ani vyššie citované rozhodnutie Ústavného súdu SR III. ÚS 320/2016, na ktoré žalobca poukázal, možnosť uplatniť si pohľadávky voči fyzickým osobám do reštrukturalizačných konaní bola vysvetlená v priebehu konania sp. zn. 12C/149/2012 odvolacím súdom. Je možné, že žalobca o prebiehajúcich reštrukturalizačných konaniach nevedel v čase, keď mohol svoje pohľadávky prihlásiť, ale vedel o nich 16. 10. 2014, keď žiadal pripojiť reštrukturalizačné spisy. Potenciálna škoda žalobcovi vznikla tým, že nestihol riadne a včas prihlásiť svoje pohľadávky do konaní, o ktorých mal vedomosť 16. 10. 2014, je dôvodné predpokladať znalosť žalobcu o tom, ako takéto konania prebiehajú a ako si v takýchto konaniach môže chrániť svoje záujmy (v konaní 12C/149/2012 bol právne zastúpený), preto podľa názoru súdu žalobca o škode určite vedel 16. 10. 2014 (ak nie skôr) a týmto okamihom začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá skončila 16. 10. 2017. Žaloba bola podaná 10. 12. 2018, viac ako rok po uplynutí premlčacej lehoty, preto jej šesťmesačné spočívanie v čase predbežného prerokovania nároku na včasnosť uplatnenia tejto žaloby nemá význam. Preto súd žalobu zamietol.

25. Hoci nebol dôvod zaoberať sa opodstatnenosťou nároku žalobcu z vecného hľadiska, súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k tejto otázke.

26. Podľa § 3 ods. 1 písm. d), 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

27. Podľa § 9 ods. 1, 2, 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej

lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

28. Zodpovednosť štátu za škodu je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú: nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup, existencia škody, príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom orgánu štátu. Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno v tomto smere leží na poškodenom.

29. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti. Dôkazy o riešení prieťahov v konaní 12C/149/2012 naznačeným spôsobom žalobca nepredložil. Ak videl žalobca nesprávny úradný postup súdu v tom, že nebol informovaný o reštrukturalizačných konaniach, takáto povinnosť pre súd nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Vznik škody 300 000,00 eur žalobca nepreukázal, pokiaľ by aj k reštrukturalizačným konaniam nedošlo, nemožno s istotou tvrdiť, že by bo v civilnom spore úspešný, minimálne preto, že jeho dlžníci v spore jeho nárok popreli. Príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom súdu podľa názoru súdu neexistuje, ak aj škoda žalobcovi vznikla, bolo to v dôsledku toho, že si svoje pohľadávky riadne a včas do reštrukturalizačných konaní neprihlásil. Za týchto okolností žalobca nesplnil ani jednu z troch podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom štátu.

30. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu písomne dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Pokiaľ si žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.